

Διαχειριστές του Βλάχικου ζητήματος (2)

**Γράφει ο
Τσιαμήτρος
Γιάννης
εκπ/κός-
χοροδιδάσκαλος**

Στο προηγούμενο σημείωμα μας αναφερθήκαμε σε δύο κατηγορίες 'διαχειριστών του βλάχικου ζητήματος (Ρουμάνους και 'ρουμανίζοντες' αλλά και ντόπιους εθνικάπηλους και ανιστόρητους).

Σαφώς και δεν τα αναφέρουμε αυτά για να ανακινήσουμε πάθη του παρελθόντος ούτε στερεότυπα και ιδεολογήματα του παρελθόντος, καταδικασμένα στη συνείδηση του λαού. Η σωστή ενημέρωση ποτέ δεν αποτελούσε λόγο κινδυνολογίας. Τα αναφέρουμε για τους εξής λόγους:

Πρώτον, υπάρχει μεγάλη άγνοια για αυτά τα θέματα από την πλειονότητα των συνελλήνων μας και ιδιαίτερα από τους νέους μας.

Δεύτερον, πρέπει να είμαστε προσεκτικοί διότι το ζήτημα των Βλάχων ποτέ δεν εξαλείφθηκε, απλά, για πολλά χρόνια ήταν σε λανθάνουσα κατάσταση.

Και τρίτον και σπουδαιότερον, τα τελευταία χρόνια υπάρχει μεγάλη κινητικότητα στα Βαλκάνια εκτός Ελλάδας από εταιρείες και πολιτιστικούς φορείς με συμπόσια, συνέδρια και ποικίλες εκδηλώσεις και με αποκορύφωμα το 'ψήφισμα'

που έγινε πέρσι (Αύγουστος 2010) στο Αντάμωμα των Βλάχων στην Μοσχόπολη της Αλβανίας, όπου το 'Συμβούλιο των Αρμάνων' (Consillu Armanjor) απαιτεί από τις χώρες όπου ζούνε Βλάχοι να τους αναγνωρίσουν ως περιφερειακό λαό και να τους δοθούν τα απαραίτητα δικαιώματα που πρέπει να έχουν ως μειονότητα ή λαός (σχολεία, ΜΜΕ, εκκλησίες, κλπ).

Έτσι συνεχίζουμε: «Μια τρίτη κατηγορία περιλαμβάνει τους Βλάχους της διασποράς με κύρια κέντρα το Φράιμπουργκ, το Παρίσι και τις ΗΠΑ. Οι περισσότεροι από αυτούς δεν γεννήθηκαν στην Ελλάδα ή έφυγαν σε νηπιακή ηλικία. Ιδρύουν προσωπικές εταιρείες για νομική κάλυψη των δραστηριοτήτων τους και κατά παράδοξο τρόπο ενδιαφέρονται περισσότερο για τους Βλάχους της Ελλάδας και όχι τόσο για τους Βλάχους των Σκοπίων, Βουλγαρίας, Ρουμανίας κλπ. Πρόκειται για άτομα με σκοτεινό παρελθόν (απαρνητές της μητέρας πατρίδας τους-Ελλάδα αλλά και της μητριάς-Ρουμανία). Δεν διακρίνονται για σταθερές ιδεολογικές αρχές. Επέζησαν και εκμεταλλεύτηκαν τόσο τα πρώην σοσιαλιστικά καθεστώτα ως αξιωματούχοι όσο και τα ευρωπαϊκά δημοκρατικά στα οποία απέδρασαν όταν αντιληφθήκαν ότι το καράβι βουλιάζει. Σήμερα, με ανεξήγητες διασυνδέσεις οι περισσότεροι αποτελούν τους μόνιμους διακομιστές στο Στρασβούργο και σε υπηρεσίες της Ε.Ε., παραδίδοντας μαθήματα δημοκρατικών ελευθεριών, αυτοί που υπηρετούσαν φασιστικά και κομμουνιστικά καθεστώτα κατά το μεγαλύτερο μέρος του βίου τους. Εκδίδουν έντυπα χαμηλού επιπέδου, γράφουν και στέλνουν υπομνήματα. Διαφθείρουν τη βλάχικη γλώσσα με νεολογι-

σμούς ρουμανικούς και παράγουν καινοφανείς θεωρίες για τους βλάχους ως απογόνους των Θρακών μια και οι παλιότερες θεωρίες έχουν ξεφτίσει.

Μικρές υποομάδες αποτέλεσαν άτομα που δεν διαφέρουν ως προσωπικότητες από τις προηγούμενες ομάδες και μας θυμίζουν την περιβόητο Μαργαρίτη. Πρόκειται για τους Αλκιβιάδη Διαμάντη και Ματούση και τους φίλους τους οι οποίοι πρωτοστάτησαν για την δημιουργία του Πριγκιπάτου της Πίνδου και της Ρωμαϊκής(ταγματoσφaλίτικης) λεγεώνας. Από το κομμουνιστικό στρατόπεδο οι περισσότεροι περνούν εκείνη την εποχή (2ος παγκόσμιος πόλεμος) στην υπηρεσία των γερμανοϊταλών. Είναι ικανότατοι λαοπλάνοι και εκβιαστές της θελήσεως των Βλάχων, πολλοί είναι διεστραμμένοι στην οικογενειακή τους ζωή, καιροσκόποι. Στρατολόγησαν αποβράσματα αλλά και αφελείς και αδαείς των Βλάχων και πρότασαν το προσωπικό τους συμφέρον. Ικανότατοι δημοσχεσίτες κατόρθωσαν στις δίκες τους, στα μεταπολεμικά χρόνια, να παρασύρουν και πρόσωπα ευυπόληπτα ως υπερασπιστές και συμμάχους τους, που δύσκολα θα μπορούσε κανείς να τους συγχωρήσει άγνοια για την αντεθνική δράση που υπερασπιζονταν».

(συνεχίζεται)

(Όσα σε εισαγωγικά έχουν ως πηγή το βιβλίο του Ν. Κατσάνη «Οι Βλάχοι, σελίδες από την ιστορία τη γλώσσα και την παράδοση UNIVERSITY STUDIO PRESS, Θεσ/νίκη 2010. σελ 131-132).